

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 25C/5/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213211327
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Koščová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7213211327.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou Mgr. Janou Koščovou v právnej veci žalobcu C. U., H..U.: N.: XX XXX XXX, U. U. T. X, X., právne zastúpený Bobák, Bollová a spol., advokátska kancelária, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, proti žalovanej T. W., B.H.. XX.X.XXXX, B. X. L. XXX/XX, W., toho času na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníkom Vierou Hernández, zamestnancom Okresného súdu Košice II, v konaní o zaplatenie 226,37 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 62,37 Eura s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 62,37 Eura od 11.11.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 24.5.2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť mu sumu 226,37 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne z dlžnej sumy od 11.1.2011 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania. Poukázal na skutočnosť, že so žalovanou uzavrel dňa 17.6.2011 Zmluvu o pripojení č. H. B. základe ktorej žalovanej požičal mikroprocesorovú kartu - SIM kartu, ktorá žalovanej umožňuje využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom.

Pohľadávka žalobcu pozostáva z neuhradených služieb vo výške 162,37 eur vyfakturovaných v období 2011/07 - 2011/09 a z nároku na zaplatenie sumy 164 eur, ktorý si žalobca uplatňuje titulom náhrady škody, ktorá mu preukázateľne vznikla. Žalobca vo svojej žalobe dôvodil tým, že pri uzatvorení Zmluvy č. H. so žalovanou a v snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku žalobcu z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 164 eur s tým, že ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka rozsudkom KS v Prešove, sp.zn. 6Co 91/2011 a v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Žalobca uviedol, že sa domáhal nároku vo výške škody voči žalovanej, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie U. Q. E. E. a to vo výške 164 eur (ďalej len „škoda“). Uvedená škoda podľa žalobcu predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, t.j. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaná žalobcovi spôsobila tým, že získala mobilný telefón/zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zviazala používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti, a následne porušila svoj

základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenie Zmluvy, ktorá by žalobcovu prípadne mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, avšak žalovaná si svoju základnú povinnosť (zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nespĺnila. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany žalobcu s úmyslom privodiť žalovanej neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovanej a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovanej. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku žalobca ustanovenia Zmluvy (konkrétne Dodatku), ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím. Žalovaná v Dodatku v čl. 1 bod 1.3. vyhlásila, že si je vedomá, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je jej predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3. Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaný zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu(telekomunikačného zariadenia).

Pobyt žalovanej nie je známy, preto podľa ust. § 29 ods. 2 O.s.p. jej bol ustanovený opatrovník pre zastupovanie v tomto konaní, ktorý ponechal rozhodnutie na zváženie súdu.

Súd vo veci vytýčil termín pojednávania na 20.3.2014, na ktorý sa neustanovil žalobca, ktorému bolo predvolanie a pojednávanie riadne a včas doručené a ktorý svoju neúčast' ospravedlnil písomným podaním zo dňa 19.3.2014, v ktorom ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, pričom súhlasil s rozhodnutím veci bez svojej osobnej účasti. Taktiež sa neustanovil opatrovník žalovanej, ktorý svoju neúčast' neospravedlnil, ani nepožiadal súd o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov, preto súd postupoval v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a pojednával v neprítomnosti účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav:

Dňa 17.6.2011 uzavreli účastníci konania Zmluvu o pripojení č. H. uzavretú podľa § 43 zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách spolu s jej Dodatkom č. H. zo dňa 17.6.2011.

Na základe vyššie uvedenej Zmluvy o pripojení žalobca požičal žalovanej jednu mikroprocesorovú kartu - SIM kartu s účastníckym telefónnym číslom XXXXXXXXXX.

Podľa ust. § 51 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa ust. § 42 ods.4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, s účinnosťou do 31.10.2011, je účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa ust. § 43 ods. 1 cit. zákona, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa článku 4.4 písm. a) Všeobecných zmluvných podmienok poskytovania služieb, ktoré sú súčasťou vyššie uvedených zmlúv žalobca je oprávnený po predchádzajúcom upozornení ukončiť platnosť Zmluvy o pripojení písomnou výpoveďou, ak užívateľ nezaplatil splatnú cenu za poskytnuté služby ani do 45 dní odo dňa doručenia upomienky.

Žalobca preto pokusom o pokonávku zo dňa 21.7.2011 v zmysle článku 4 Všeobecných zmluvných podmienok ukončil platnosť oboch vyššie uvedených Zmlúv.

Z jednotlivých faktúr predložených žalobcom súd zistil, že faktúrou č. 2119837513 bola žalovanej vyúčtovaná suma 127,70 eur, faktúrou č.2123163743 suma 1,33 eur, faktúrou č. 2123160875 suma 28,36 eur, faktúrou č. 2126451301 suma 3,98, ako aj zmluvnú pokutu vo výške 164 eur.

Žalovaná na pokus o pokonávku reagovala čiastočnou úhradou pohľadávky vo výške 100 eur.

Doloženými listinnými dokladmi mal súd preukázané, že medzi účastníkmi konania bol založený záväzkový vzťah týkajúci sa poskytovania telekomunikačných služieb v mobilnej sieti žalobcu. V zmysle ujednaní účastníkov bola žalovaná povinná hradiť cenu služieb vyúčtovaných žalobcom faktúrou za dohodnuté zúčtovacie obdobie. Faktúra bola žalovanej zaslaná na adresu ňou uvedenú pri uzatváraní zmluvného vzťahu.

Podľa ust. § 262 ods. 1 Obch. zákonníka, si môžu strany dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v ust. § 261 Obch. zákonníka sa spravuje týmto zákonom.

Podľa ust. § 262 ods. 2 Obch. zákonníka, si dohoda podľa ods. 1 vyžaduje písomnú formu.

Podľa článku 17 bodu 17.5 Všeobecných podmienok Zmluva a Všeobecné podmienky, ako aj právne predpisy medzi účastníkom konania a spoločnosťou Orange Slovensko, ktoré nie sú v Zmluve a Všeobecných podmienkach výslovne upravené, sa riadia ustanoveniami ostatných platných právnych predpisov.

V danom prípade súd preto skúmal, či došlo medzi žalobcom a žalovanou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom, platne k uzatvoreniu dohody v súlade s ust. § 262 Obch. zákonníka, t.j. či sa jedná o vzťah obchodno-právny.

Vychádzajúc z presného gramatického výkladu Všeobecných zmluvných podmienok časť XI. bod 3, v zmysle ktorého sa mali riadiť Obchodným zákonníkom iba vzťahy medzi žalobcom a žalovanou, ktoré nie sú upravené v zákone o telekomunikáciách, v platnej zmluve o pripojení, vo všeobecných podmienkach a v cenníku mal súd za to, že vzťah medzi účastníkmi je občiansko-právny (a to v časti zaplataenia istiny aj príslušenstva), keďže tieto vzťahy sú upravené v zákone o telekomunikáciách, v zmluve o pripojení, vo všeobecných podmienkach a v cenníku.

Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom, alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal.

Podľa ust. § 517 ods. 1, 2 cit. zákona dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočne primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1, nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., s účinnosťou od 1.7.2010, v znení zákona č. 281/2010 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Výška úrokov z omeškania bola podľa zistenia súdu ku dňu omeškania žalovanej, ku dňu 11.11.2011 vo výške 9,25% (t.j. 8 percentuálnych bodov + 1,25% základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky)

Keďže žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania v súlade s cit. zák. ustanoveniami tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom začiatok omeškania bol určený počnúc dňom nasledujúcim po dni uvedenom v pokuse o pokonávku, t.j. dňa 11.11.2011.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou vznikla tzv. spotrebiteľská zmluva podľa § 52 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej žalobcovi voči žalovanej vznikol nárok na zaplatenie pohľadávky žalobcu vo výške 62,37 eur titulom nároku na uhradenie poplatkov za hovorné, mesačných poplatkov za poskytovanie telefónnych služieb. Tento vzťah súd považuje za tzv. inominátnu zmluvu, ktorej uzavretie je možné podľa § 51 Občianskeho zákonníka v spojení s § 43 Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách.

Podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ust. § 420 ods. cit. zákona, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa ust. § 420 ods. 3 cit. zákona, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

V prevyšujúcej časti, t.j. vo výške 164 eur, ktorú si žalobca uplatnil titulom náhrady škody, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie a jeho akciovou cenou, súd žalobu ako neodôvodnenú zamietol, keďže mal za to, že medzi škodou požadovanou žalobcom vo výške 164 eur a porušením povinnosti žalovanou vyplývajúcou jej z jednotlivých ustanovení Zmluvy o pripojení nie je príčinná súvislosť.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca mal v konaní vo vzťahu k predmetu konania len čiastočný úspech, súd mal za to, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Košice II v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle ust. § 204 ods. 1 O.s.p. v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť datované a podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh a súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).